

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 30.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνου
καὶ προπληρωτέα: Πενταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάγκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.

τῇ 15/27. Μαρτίου 1886.

ΠΕΡΙ ΖΩΪΚΟΥ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ.

Καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο γνωστόν, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, διὰ τῆς ἀπλῆς ἐπιψύσεως διὰ τῶν δακτύλων ἦτο δυνατόν ἐνίοτε νὰ πραϋνθῶσιν οἱ πόνοι ἐνὸς πάσχοντος ὑποκειμένου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἠθέλησεν ὁ ἐν ἔτει 1733 γεννηθεὶς καὶ τῷ 1815 ἀποθανὼν Μέσμερος νὰ διαπλάσῃ εἰς ἰδιαίτερον καὶ αὐτοτελῆ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κλάδον. Καὶ ἠδυνήθη πραγματικῶς οὐκ ὀλίγα ἐπιτυχῇ πειράματα νὰ κάμῃ, εἰς τὸ σύνολον τῶν ὁποίων πρῶτος ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦ „ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ“. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνέθηκε τῷ 1784 εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐξέτασιν τῆς νέας ταύτης δυνάμεως καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, μὴ ἀπαξιῶσαντος μηδὲ τοῦ Φραγκλίνου καὶ Λαβουαζιέρου νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τούτων. Τὸ ἐξαγόμενον ὁμῶς τῶν ἐρευνῶν τῶν φυσιοδιφῶν καὶ ἱατρῶν τούτων ἦτο τόσον δυσμενὲς διὰ τὸν Μέσμερον καὶ τὸν ζωϊκὸν τοῦ μαγνητισμόν, ὥστε ἠναγκάσθη μετ' ὀλίγον νὰ ἐγκαταλίπῃ τοὺς Παρισίους.

Ἐν τούτοις ἐκτὸς τῶν κυρίως θεραπευτικῶν ἐνεργειῶν παρατηρήθησαν ὑπὸ τοῦ

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

Μεσμέρου καὶ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ μαθητῶν εἰς τοὺς διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ θεραπευομένους καὶ ἄλλα τινὰ φαινόμενα, τῶν ὁποίων τὸ παράδοξον καὶ τὸ γόητρον τοῦ μυστηριώδους ἐκίνησαν τὴν γενικὴν προσοχὴν.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΡΑΦΑΗΛ.

Κατὰ τὸ φωτογράφημα τοῦ Loescher & Petsch ἐν Βερολίῳ.

Ἄνθρωποι, ἐπὶ τούτῳ κατὰλληλοι, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν ὑστερισμὸν ῥέποντάς κοράσια καὶ γυναῖκες, ἐφαύοντο προτεταμέναις ταῖς χερσὶ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε αἱ κινήσεις ἤρχοντο ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ κατήρχοντο δι' ὅλου τοῦ σώματος χωρὶς ἐν τῷ μεταξύ νὰ συμβαίνει οὔτε ἡ παραμικρὰ ἐπαφή. Τὰ ὑποκείμενα ταῦτα συνήθως ἐβυθίζοντο μετὰ πάροδον ὀλίγων λεπτῶν εἰς ὕπνον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βαθύν. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ὑπέπιπτον εἰς εἶδος τι ὑπνοβατικῆς καταστάσεως, διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐδίδον πολλάκις ἐπιτυχεῖς ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήσεις, ἀπροόπτως αὐτοῖς ἀποτεινομένης, οὐκ ὀλίγα δὲ διετεινόντο, ὅτι ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἠδύναντο νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ πραγμάτων, συμβαινόντων ἄλλαχού, νὰ προῖδωσι τὰ μέλλοντα καὶ ν' ἀναμνησθῶσι τῶν παρελθόντων καὶ τὰ καθ' ἑξῆς.